

JAMU	
STUD.	59

STUDOVNA

Knihovna JAMU

322600045642

COPAK TO ALÉ ZA MOZKA HRAJE?

HANÁCKÉ ZPĚVOHRY
18. STOLETÍ

K VYDÁNÍ PŘIPRAVIL,
TEXTOVĚ KRITICKÝMI POZNÁMKAMI,
VĚCNÝMI VYSVĚTLIVKAMI
A SLOVNÍČKEM OPATŘIL
EDUARD PETRŮ
ÚVOD EDUARD PETRŮ
A ALENA BUREŠOVÁ

7922

JOSEF MAURITIUS BULÍN -
JOSEF PEKÁREK

JORA A MANDA

DRUHÁ OPERETA HANÁCKÁ

od toho též skladatele Mauricia, převora
na Sv. Kopečku: Jora a Manda.

1.

[Manda]

Ten náš Jora s cedoló
o vdaňó mě žvance,
kade chodim, ʔololo,
ho zádo se plance.

- 5 Já bech ho katovi dala,
než bech se za može vzala,
abe dělál, co chce.

2.

Jaká je to divná věc
s tímto naším Joró.

- 10 Abech velezla na pec
a nebo na horo,
pěkně on za mnó vyleze,
jak kocór za myšó leze
po žebříčko zhoró.

3.

- 15 Do šenkozo jit nesmim,
neb tam decke bévá,
a jak do dveři stópm,
hnedle na mě kévá,
abech se s nim hrdlovala,
20 přes pul noce trdlovala.
To chce decke – sleva.

4.

Co be k tomo řekl svět,
debech se ho vzala?

- Já so roba jako květ
25 a on je hamala.

Moj chlapik se mose leskať,
oče jako trnke bléskať.
Toho bech se vzala.

5.

Jora chodi špinavé,
30 až ošklevo hledet,
nemeté, nesčesané,
až hanba pověděť.
V kožocho be mohl orať,
s plondro olej vetlačovať.
35 Deť be se měl stedeť.

6.

Já so roba jako losk,
heská, ještě mladá,
moje léce jako vosk,
čistě chodim ráda.
40 Moje vlase ohladěné
a v pěkné lelejk spletené.
Néni na mě vada.

7.

Já předce nic nezmeškám,
třebas nechco Joro,
45 hodnějšiho se dočkám
než toho ťololo,
heského a bohatého,
mladého, sobě rovného,
bodem stejni spolo.

Aria

I.

Jora

50 Kde je moja Mandička,
kde je ta má hobička?

Ta je moj marcepán,
ta je moj tolepán,
ta je polovic mého srdečka.

2.

55 Ó, drahé rozmaryne,
moj hřebičko červené,
levandolo vonná,
lelejo rozkošná,
moj balšánko, muj yzopko krásné.

3.

60 Utěšená hrdličko,
spanělá laštovičko,
milá holobičko,
muj drahé dodečko,
milá zezolenko, křepelenko.

4.

65 Zdaž be se srdce našlo,
be se na tě netráslo,
Mandičko medová,
huběnko cokrová,
lička tvá só samé točné máslo.

5.

70 Roztomilá Mandičko,
te moj vlastní maléčko,
tvé lice rožové,
peske korálové
poranile celé mé srdečko.

6.

- 75 Premovaná kordolka,
zmandlovaná košolka,
sklenáček škrobené,
pančoške červené
pronikajó srdce mé zhloboka.

7.

- 80 Bodo tatička hladit,
maměnko pěkně proseť:
Přezlaté tatičko,
dejte mě Mandičko,
abech sobě jo mohl brzo vzet.

8.

- 85 Dostane-li jo jiné,
Jorka zlostó zahyne.
Pojde někde k leso,
kam hoče ponesó,
ani ho vic nebode vidět v dědině.

9.

- 90 Měl bech bolest převelkó,
be mě to štěstí omklo,
debech mosel vidět
jiné s Mandou chodět,
létostí be mě srdce se rozpoklo.

Recit.

Jora
a Manda*Manda**Jora**Manda*

- 95 Tebe take decke Jodáš za mnó vláči.
Deť te viš, Mandičko, že tě mám nejradči.
Ale já bech moc dala, debech tě neznala.

- Jora* Cožpak bes to přes tvé srdce přenest mohla?
Manda Ale prosem já tě, copaks to zase chtěl?
Jora 100 Abech tě, Mandičko, mé srdečko, viděl.
Manda Te se mě tak vzácné jak slepiči pře.
Jora Dovol mě, Mandičko, straso ti pazdeře.
Manda Vare a jdi domo, nemáš tode placo,
 sece ti hned touto přeslecó vemláco!
- Aria*
Jora
 a
Manda
Jora 105 Šak se mě to brzo zhoji,
 na to nedbám, dež jen předce bodem svoji.
Manda Bela bech já roba hlópá,
 debech sobě na krk vzala toho slópa.
Jora Te se bestrá a čeprná
 110 jako ten dřevěné osel z města Brna.
Manda Te máš ostrovtipne hesla,
 hodil bes se v panském stádě za polmistra.
Jora Kakrmente kakrmentské,
 což snad do tě všece šlace vlezle dneske?
Manda 115 A te se sám ten kakrment,
 kýž abe tě jož roztrhal vši regement.
Jora Mando, nelej, Mando, nehřeš,
 dež přendo, ráda okýško mě odevřeš.
Manda Coké, tróbo a oblodo,
 120 sece tě s tó přeslecó ven vyvedo.
Jora Ráda bodeš volať Joro,
 z okna kókať, dež povezo hnoj okolo.
Manda Ani na tě nechco hleděť,
 ani o tobě, łololo, nechco věděť.
Jora 125 Bodeš pékať o mě, Mando,
 až já si ve světě jinó robo nando.
Manda Kdož be tě chtěl, zprosté Joro,
 od fókáni máš v tvých plondrách velkó d'oro.
Jora Deš te se mnou tak pohrdáš,
 130 zajistě mě vic do smrti neohlidáš.

- Manda* Jdi si třeba na kalero,
sece ti, ošklivče, do hoči naplejo.
- Jora* Šak já pojdo, jož já zando
a tebe mrzeť, oblodo, vic nebodo.
- Manda* 135 Debes třeba tam krk zlomil,
jenom bes nikde za mnó jož vic nechodil.
- Jora* Snědlas šlaka pečeného
a co te mě máš vinšovať tak moc zlého?
- Manda* A sněs ho sám, pse lebavé,
140 chlape ošklivé, oblodné a soplavé.
- Jora* Ó, šak te se pěkná conda,
zasmradiš celó dědino z domo venda.
- Manda* Vare, chlape, seš ťolola,
dež se na tebe podivám, bech se blola.
- Jora* 145 Šak se te pěkné kontrfal,
jako be tě starém sérem vemaloval.
- Manda* Coké, chlape, za mnó nelez,
nechtěla bech tě, bes měl plné měch peněz.
- Jora* Dost je, Mando, dost té zlosti,
150 ještě se o mě naplačeš kdese dosti.
- Manda* Možeš čekať, bodo plakať,
až mě bodó po střevicích slze kapať.
- Jora a Manda* pospolu
No, no, no, no, no, no!
No, no, no, no, no, no, no, no, no, no, no, no.
- Recit.
- Jora* 155 Tenkrát sem obzobal, tenkrát sem doptáčel,
čtere leta sem se za tó condó vláčel.
Decke slebovala, že pré moja bode,
a včil trte frte vemlóvat se bode.
Ó, nebode to tak, počké, milá Mando,
160 já sobě ještě dnes jinó ženo nando.

Aria

I.

Doneste mě včel vojanské mondore
a hned hovidite, co bode z Jore,

klobók premované na vŕecke tŕe strane
Mandě na zdore.

2.

165 Lépe jest ostrohe noseť u boto,
nežle se chrtóseť s mrchó robotó,
holstrn s pistolama, kabát s knoflákama,
nežle tŕeť psoto.

3.

170 Neni-lež to hodně na vojno se dať,
každé mě říkat mosi: pane soldát.
Sedlák se pokoři, jak přindo do dveři,
bode se mne bát.

4.

Dež k mozece přendo, na boko palaš,
ostrohamá bŕenkno jako Mikoláš.
175 Jora řekne: Trunk Wein, šenkérovi: šenk ein,
co nejlepše máš.

5.

Ofkšot, Jora sem jde, hostopte chaso,
kdo mě nehostópi, temo večěšo.
Šenkěj, vina nalej, te moziko, mě hrej
180 deškant a baso.

6.

Nebodo jak sedlák na bŕocho lehať,
ale jako páni za stolem sedať.
Šeške s jeletama a hrach s oškvarakama
já bodo jidať.

7.

185 Jož já nebodo vice mloviť hanácke,
ale bodo deškorovať německe,
Jora von der Veškov, onvait od Prostějov,
zum Lond Morave.

8.

Na vojně já snadno dostano ženo,
190 tam je jich zbetečných celé plemeno.
Tam já brzo nando hodnější než Mando,
a to nejedno.

9.

Počkej, nehovidiš mě, Mando, vice,
až se octno na turecké hranice,
195 do světa cezého a předalekého,
až do Skalice. Konec.

Recit.
Manda

Já nešťastná Manda, co sem hodělala,
že sem Jořečkovi na vojno jit dala.
Málo podsépají teto leta chlapi,
200 jak se které znikne, hned ho roba lapi.
Že já nechco chlapa, povídám sec decke,
ale pannó zostat take se mě nechce.
Oč, oč, že já brzo bodo ho letovať,
de seš, moj Jořečko, bodo s plačem volať.

Aria

1.

205 Moj Joříčko, moje potěšení,
moj holečko, ach, což tě vic není.

2.

Jak já smotná velezo na horo,
dež tam nikdá nenando jož Joro?

3.

Ach, což bode po té naše pece,
210 dež jož Jora mašeroval s Němce?

4.

Jaké bodó včile naše hode,
dež to vice Jorečka nebode?

5.

Ach, což bode v šenko po mozece,
dež já mosem zahálet ho pece?

6.

215 Každé na svó bode z kola kévat,
pro mě žádné jož nebode zbejvat.

7.

Každá bode mět chlape dva i tře,
o mě žádné své bote nehotře.

8.

Dež se bodó drohé robe vdávat,
220 Manda mosi perótke prodávat.

9.

Jak si bode po Jořečku stejskať,
a že jsem s nim pohrdala, pejkať.

10.

Dež ti zetnó Torci tvó hlavičko,
kdož o tě bode plakať, Jořečko?

11.

225 Kdož ho zmeje, kdož ho česať bode,
dež Jorečka na kraj světa pojde.

12.

Debech já ho z vojne dom dostala,
posledni bech košolo prodala.

13.

Ó, navrať se zas, te moj Jorečko,
230 darojo ti mé celé srdečko. Konec.

Recit.

Manda,

Jora

Manda

Jora

Manda

Jora

Ale, co já vedim, to náš Jora jide.

A kata ti Jora bez své Mandy bode.

Copak ses veplatil, že tě tak postile?

Kata be, oni mě ještě veplatile,

235 až sem jich sám prosel, aby mne nechale.

Λ oni na prosbo mojo nic nedbale,

že pré se nehodim, povidale všece.

Tož to, hle, máš, mlov s něma, dež só Němce.

Snad ste nejprv pile a potom tě sbile?

Manda

Jora

240 Dež sem neměl peněz, sotva mne hladile.

Manda

Já vim, žes te plakal a potom hotěkal.

Jora

Ba, sotva sem véskal a déle tam čekal.

Manda

Deť já, slešíš, Jorko, ještě na tě čekám.

Jora

Chceš-le mě poslóchat, já se neodřékám.

Manda

245 Ach, chco tě do smrti poslóchat, Jorko!

Jora

Jestleže to splniš, to, hle, máš mó roko.

Chorus

Manda

a Jora

pospolu

Manda

Jora

Hle, jož sme se zešle, Manda a Jorka,

a kdo nás rozlóci: rejč a moteka,

Manda se nebode jož s Jorkó vadit.

250 Jorka za to bode svó Mando hladit.

K o n e c